سال چپل و سوم/شمارهی ۸۲۷/هفتهی سوم مهر ۶-۱۶

مجله دانشكده پزشكي اصفهان

ششمین کنگره بینالمللی و هشتمین کنگره ملی تازههای غدد درون ریز و متابولیسم

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۳/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۶/۱۸ تاریخ چاپ: ۱۴۰۴/۰۶/۱۸ تاریخ چاپ: ۱۴۰۴/۰۶/۱۸

تأثیر مداخلهی مبتنی بر نظریهی شناختی- اجتماعی بر رفتار خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت

 0 لاله حسنی 0 ، عاطفه همایونی 0 ، آسیه یاری 0 ، 0 شکرالله محسنی

چكىدە

مقدمه: مطالعهی حاضر با هدف تعیین تأثیر برنامهی آموزشی مبتنی بر نظریهی شناختی – اجتماعی بر رفتارهای خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ در شهرستان فسا انجام شد.

روشها: این مطالعهی نیمه تجربی، با مشارکت ۱۰۶ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ مراجعه کننده به مراکز خدمات جامع سلامت شهرستان فسا انجام شد. شرکت کنندگان به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و شاهد (هر گروه ۳۵ نفر) تقسیم شدند. دادهها با استفاده از پرسشنامهی استاندارد رفتارهای خودمراقبتی و پرسشنامهی محقق ساختهی مبتنی بر سازههای نظریهی شناختی – اجتماعی که قبل و ۳ ماه پس از مداخلهی آموزشی توسط هر دو گروه تکمیل شد، جمع آوری گردید. مداخلهی آموزشی طی ۱۲ جلسهی ۱۲ دادهها با آزمونهای آمار توصیفی، Chi-square جلسهی ۶۰-۹۰ دقیقهای با استفاده از روش سخنرانی و ارائهی برنامهی اتوران برای گروه مداخله برگزار شد. دادهها با آزمونهای آمار توصیفی، Paired T-test جدیل شدند.

یافته ها: پس از مداخله ی آموزشی، میانگین نمرات آگاهی و تمام سازه های نظریه ی شناختی – اجتماعی و رفتار خودمراقبتی در گروه مداخله در مقایسه با گروه شاهد، افزایش معنی داری داشت ($P < \cdot \cdot / \cdot \Delta$). همچنین هموگلوبین A1C و قند خون ناشتا پس از مداخله در گروه مداخله در مقایسه با گروه شاهد، کاهش یافت ($\Phi < \cdot \cdot / \cdot \Delta$).

نتیجه گیری: طبق نتایج مطالعهی حاضر، خودمراقبتی در بیماران گروه مداخله در مقایسه با گروه شاهد پس از مداخلهی اَموزشی افزایش یافت. بنابراین نظریهی شناختی- اجتماعی می تواند چارچوب مناسبی برای طراحی مداخلات اَموزشی جهت ارتقاء رفتارهای خودمراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت باشد.

واژگان کلیدی: خودمراقبتی؛ دیابت، مداخله؛ نظریهی شناختی – اجتماعی

ار جاع: حسنی لاله، همایونی عاطفه، یاری آسیه، محسنی شکرالله. تأثیر مداخلهی مبتنی بر نظریهی شناختی – اجتماعی بر رفتار خودمراقبتی بیماران مبتلا به دیابت. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۴۰۴؛ ۳۳ (۸۲۷)؛ ۹۸۶ – ۹۸۷.

References

- 1. Xiong S, Wang R, Li Q, Liu H, Zhao Y. The effect of a social cognitive theory-based intervention on self-management in patients with type 2 diabetes: A randomized controlled trial. Psychology, Health & Medicine 2023; 28(5): 1212-25.
- 2. Smith Y, Garcia-Torres R, Coughlin SS, Ling J, Marin T, Su S, et al. Effectiveness of social cognitive theory-based interventions for glycemic control in
- adults with type 2 diabetes mellitus: A systematic review and meta-analysis. JMIR Res Protoc 2020; 9(9): e17148.
- 3. Noroozi F, Dehghan A, Bijani M, Nikrouz L. The effects of a nurse-led e-health intervention based on the social cognitive theory for patients with type 2 diabetes: A randomized controlled trial. BMC Nurs 2024; 23(1): 684.

Email: mohseni57faryab@gmail.com

۱- استاد، گروه آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت، دانشکدهی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۲ – دکترای آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

۳ – دانشجوی دکترای آموزش بهداشت و ارتقاء سلامت، دانشکدهی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۴- دکترای اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات تعیین کنندههای اجتماعی در ارتقاء سلامت، پژوهشکدهی سلامت هرمزگان، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران. **نویسندهی مسؤول**: شکرالله محسنی: دکترای اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات تعیین کنندههای اجتماعی در ارتقاء سلامت، پژوهشکدهی سلامت هرمزگان، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

Journal of Isfahan Medical School

Vol. 43, No. 827, 3rd Week, October 2025

6th International and 8th Iranian Congress of Endocrinology & Metabolism Updates

Received: 04.06.2025 Accepted: 30.08.2025 Published: 15.10.2025

The Impact of a Social Cognitive Theory-Based Intervention on Self-care Behavior of Patients with Diabetes

Laleh Hassani¹, Atefeh Homayuni², Asiyeh Yari¹, Shokrollah Mohseni¹

Abstract

Background: The present study was conducted with the aim of determining the impact of an educational program based on social cognitive theory on the self-care behaviors in patients with type 2 diabetes in Fasa city.

Methods: This semi-experimental study was conducted with 106 patients with type 2diabetes visiting comprehensive health service centers in Fasa city. Participants were randomly divided into two intervention and control groups (each with 53 participants). Data was collected by the standard questionnaire of self-care behavior and the researcher-made questionnaire based on the social cognitive theory constructs, which was completed by both groups before and 3 months after the educational intervention. The educational intervention was held during 12 sessions of 60-90 minutes using lecture methods, providing an automatic disk program for the intervention group. The data were analyzed by descriptive statistical tests, chi-square independent t and paired t tests.

Findings: After the educational intervention, the average scores of awareness and all constructs of social cognitive theory and self-care behavior in the intervention group increased significantly compared to the control group (P < 0.05). Also, Hemoglobin A1C and Fast Blood Sugar decreased after the intervention in the intervention. group compared to the control group (P < 0.05).

Conclusion: According to the results of the present study, self-care increased in the patients of the intervention group compared to the control group after the educational intervention, so social cognitive theory can be a suitable framework for designing educational interventions to promote self-care behaviors in patients with diabetes.

Keywords: Diabetes Mellitus, Education, Health Education, Self Care

Citation: Hassani L, Homayuni A, Yari A, Mohseni Sh. The Impact of a Social Cognitive Theory-Based Intervention on Self-care Behavior of Patients with Diabetes. J Isfahan Med Sch 2025; 43(827): 986-7.

¹⁻ Professor of Health Education and Promotion, School of Health, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

²⁻ PhD of of Health Education and Promotion, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, Iran.

³⁻ Student of Health Education and Promotion, School of Health, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

⁴⁻ PhD of Epidemiology, Social Determinants in Health Promotion Research Center, Hormozgan Health Institute, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

Corresponding Author: Shokrollah Mohseni, PhD of Epidemiology, Social Determinants in Health Promotion Research Center, Hormozgan Health Institute, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran; Email: mohseni57faryab@gmail.com